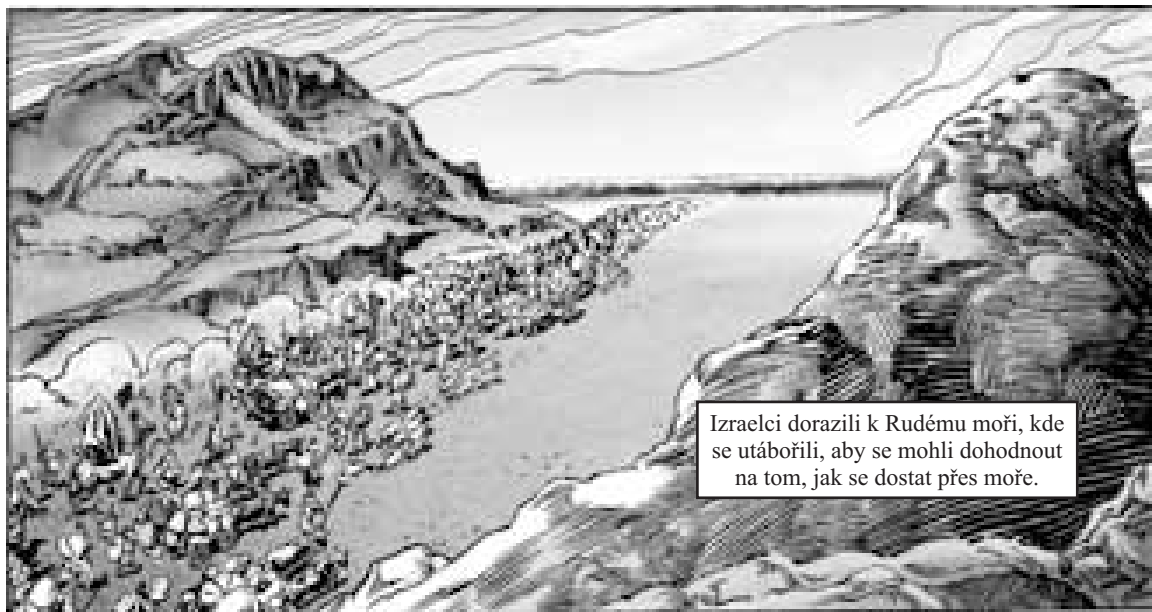

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לֵאמֹר
קַח לָךְ אֶת-הַמַּטְּהֵן מִלְּפָנֶיךָ וְקַח לָךְ אֶת-הַיָּדָעַת
וְקַח לָךְ אֶת-הַכֹּהֵן וְקַח לָךְ אֶת-הַלֵּוִיִּם
וְקַח לָךְ אֶת-הַיָּדָעַת וְקַח לָךְ אֶת-הַכֹּהֵן
וְקַח לָךְ אֶת-הַלֵּוִיִּם וְקַח לָךְ אֶת-הַיָּדָעַת
וְקַח לָךְ אֶת-הַכֹּהֵן וְקַח לָךְ אֶת-הַלֵּוִיִּם

Kapitola čtvrtá: EXODUS

וְקַח לָךְ אֶת-הַמַּטְּהֵן מִלְּפָנֶיךָ וְקַח לָךְ אֶת-הַיָּדָעַת
וְקַח לָךְ אֶת-הַכֹּהֵן וְקַח לָךְ אֶת-הַלֵּוִיִּם
וְקַח לָךְ אֶת-הַיָּדָעַת וְקַח לָךְ אֶת-הַכֹּהֵן
וְקַח לָךְ אֶת-הַלֵּוִיִּם וְקַח לָךְ אֶת-הַיָּדָעַת
וְקַח לָךְ אֶת-הַכֹּהֵן וְקַח לָךְ אֶת-הַלֵּוִיִּם
וְקַח לָךְ אֶת-הַיָּדָעַת וְקַח לָךְ אֶת-הַכֹּהֵן
וְקַח לָךְ אֶת-הַלֵּוִיִּם וְקַח לָךְ אֶת-הַיָּדָעַת
וְקַח לָךְ אֶת-הַכֹּהֵן וְקַח לָךְ אֶת-הַלֵּוִיִּם

Izraelci dorazili k Rudému moři, kde se utábořili, aby se mohli dohodnout na tom, jak se dostat přes moře.

Když faraón přestal truchlit nad smrtí svého syna, rozzuřil se, že propustil Izraelce z otroctví.

Zapřáhněte válečné vozy!
Dožněte Izraelce
a přiveďte je
zpátky! Mrtvé
nebo živé!

Jak
poručíš,
pane!

Krátce před egyptským útokem se oblakový sloup zvedl, vstoupil mezi tábor egyptský a tábor izraelský a Egypťany zastavil. Egypťany zahalil do temnoty, zatímco Izrelcům svítil na cestu; po celou noc se jedni k druhým nepřiblížili.

Mojžíš pozdvihl svoji hůl nad moře a přihnul se silný vítr, který moře rozpoltil a utvořil v prostředku suchou pevninu.

To byl jeden z největších zázraků. Izraelský lid přešel prostředkem moře suchou nohou.

Později budou Izraelci zpívat píseň o Hospodinu, který dokáže učinit suchou cestu uprostřed moře. Každý bude vědět, že existuje pouze jeden Bůh a tím je Hospodin.

Největší
zázrak jaký jsme
kdy viděli.

Náš Bůh je ten
nejlepší ze všech
bohů! Vždyť jdeme
prostředkem moře!

Co tě to napadá?
Nepřibližuj se k té
vodě, vždyť víš, že
neumíš plavat!

Chci se jenom
dotknout těch
krásných rybek.

Jakmile Izraelci přešli,
Bůh uhasil ohnivý sloup,
který odděloval Egyptány;
Egyptané neviděli hradby,
které zadržovaly vodu a
vešli za Izraelci přímo
doprostřed moře.

Kupředu!
Zabijte všechny
Hebrejce!

Podívejte na všechna ta těla. Moře je plné mrtvých egyptských vojáků.

Hospodin je bezesporu jediný opravdový Bůh. Žádný jiný bůh by nic podobného nedokázal. Na tento den nikdy nezapomeneme.

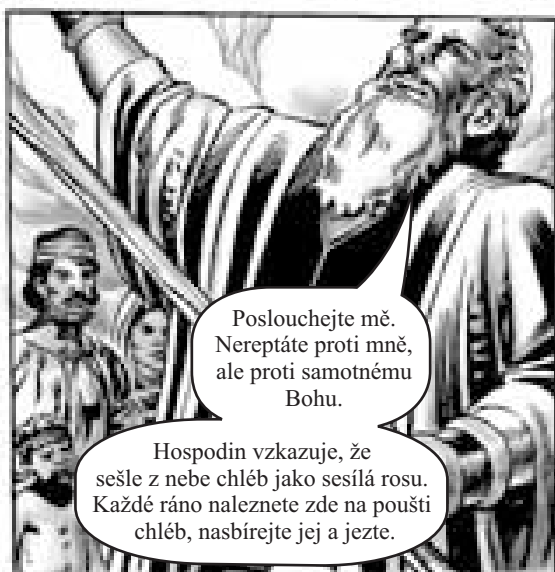
Izraelský národ opustil Rudé moře s mrtvými vojáky a dál následoval Mojžíše a oblakový sloup do pouště. Pili a jedli ze zásob, které si nesli z Egypta.

Za několik dní dorazili ke studním, kde se utábořili. Brzy neměli co jíst, zásoby došly a nikde nebylo možné sehnat nové.

V Egyptě jsme se měli lépe! Jako otroci jsme měli vždy dostatek jídla. Tady jen trpíme hladem.

Má pravdu! Vyvedl jsi nás na poušť jen proto, abychom umřeli hladem?

Poslouchejte mě. Nereptáte proti mně, ale proti samotnému Bohu.

Hospodin vzkazuje, že sešle z nebe chléb jako sesílá rosu. Každé ráno naleznete zde na poušti chléb, nasbírejte jej a jezte.

Co řekl Mojžíš? Jak si máme obstarat jídlo? Děti umírají hladem.

Říká, že nám každé ráno naprší chléb z nebe.

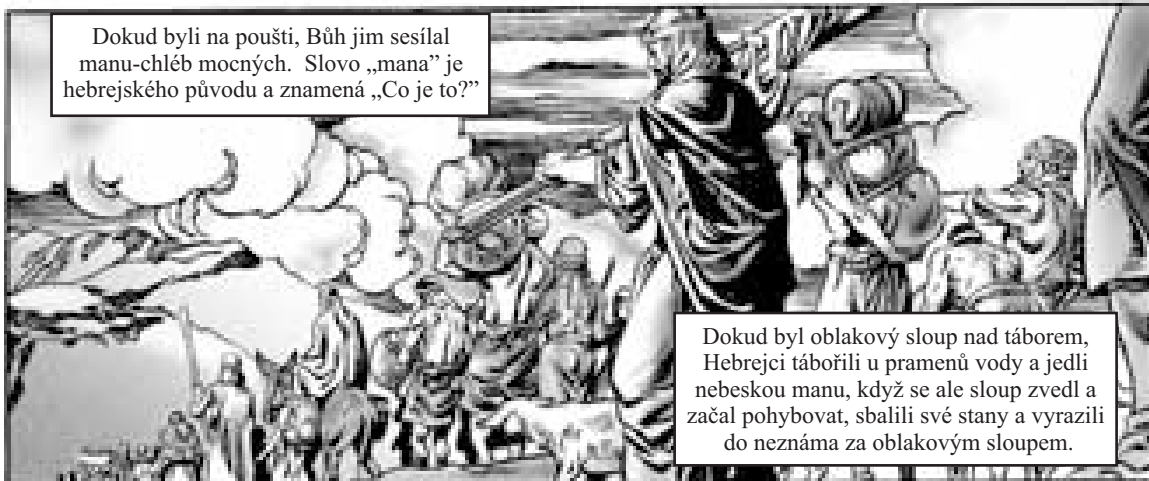

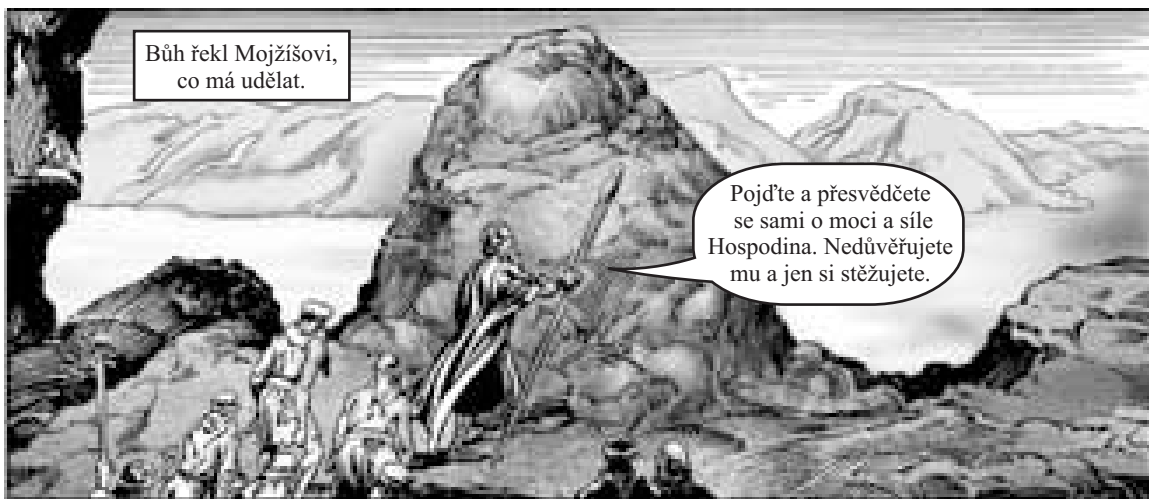
Brzy se začne rozednívat. Věříš tomu, co Mojžíš říká o tom chlebu?

Jestli nás klame, umřeme hladem.

Slyšel jsi někdy o tom, aby chleba padal z nebe?

Ne, ale o stezce vedoucí prostředkem moře jsem také nikdy neslyšel. Mojžíšův Bůh musí být Stvořitel světa, určitě pro něj není těžké seslat jídlo z nebe. Už se rozednilo, pojď a přesvědčme se sami.

Vytryskl pramen silný jako řeka.

Oblakový sloup se znovu zvedl a Hebrejci jej následovali na poušť Sinaj.

Mojžíš se zde modlil k Bohu a ten k němu promluvil.

Připomeň jim, jak jsem je vyvedl z Egypta, zachránil před faraónovými vojáky a seslal nebeskou manou a pitnou vodu.

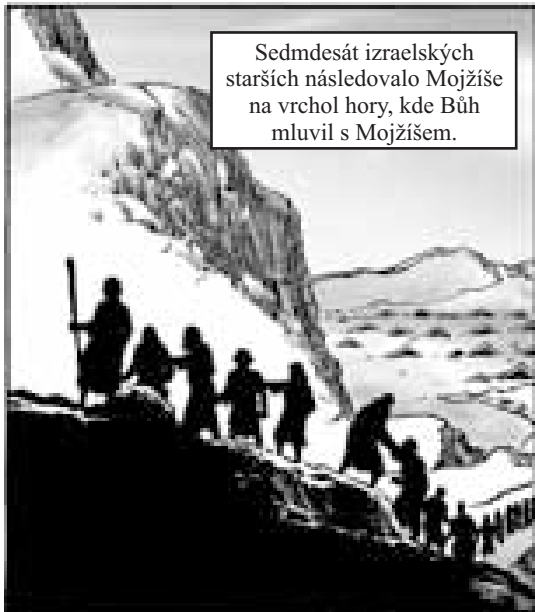
Vyříd' jim, že pokud budou skutečně poslouchat a dodržovat moje přikázání, budou mi svatým národem a královstvím kněží.

Promluví k tobě v hustém oblaku, aby lid slyšel, že jsem to Já, kdo k tobě promlouvá, a aby ti provždy věřili, že já jsem Hospodin.

Sedmdesát izraelských starších následovalo Mojžíše na vrchol hory, kde Bůh mluvil s Mojžíšem.

Najednou se před nimi objevil Boží trůn.

Jasnost
Hospodinova!

Sedmdesát izraelských starších sledovalo Mojžíše, jak se pomalu ztrácí v nebeské slávě Boží.

Taková
krása!

A sláva.

Není jiného
člověka, který by
hovořil s Bohem
tváří v tvář.

Mojžíši, ať mi udělají svatostánek jako místo uctívání. Uvnitř bude oltář pro zápalné oběti a svatyně, kde se jednou za rok setkám s nejvyššími kněžími. Tak to bude po všechny generace.

Zadám ti přesné instrukce k postavení svatostánku. Kmen Lévi se stane mým kněžstvem a Áron a jeho potomci mi budou sloužit jako kněží. Budou učit lid spravedlnosti a obětovat zápalné oběti pokud se dopustí hříchů.

Je to už týden, co odešel na vrchol hory. Určitě je už mrtvý.

Nebudeme tady v té pustině třet nadobro.

Potřebujeme boha, který nás povede jako Mojžíš.

Udělejme si tedy boha ze zlata.

Mojžíš je mrtev. Áron nám udělá boha, který nás dovede zpět do Egypta.

Dej mi to zlato.

Vlastními rukama vyrobili sochu býčka a uctívali ji jako boha. Nevěděli o tom, ale dříve než Satan zhrěšil, měl podobu býka.

Áron vyslechl jejich přání a pomohl jim udělat sochu býčka ze zlata.

Toto je váš bůh, který vás vyvedl z egyptské země. Zítřka obětujeme zápalné oběti a vystrojíme Hospodinovi slavnost.

Áron byl velký hlupák. Příliš se bál lidu a dobře věděl, že socha není žádným bohem.

Bůh jim přikázal, aby si nezobrazovali žádné modly a neklaněli se jim, lidé však následovali své vlastní představy.

Lidé se opili, tančili nazí a souložili. Bůh se rozhněval a chystal se je smést z povrchu země do ohnivých plamenů, které připravil pro Satana a jeho demony.

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Sestup dolů. Tvůj lid nejedná spravedlivě a vrhá se do zkázy. Nazí tančí před sochou býčka a klanějí se mu jako by to byl bůh. Měl bych s nimi skoncovat. Je to zatvrzelý lid.”

Mojžíš vzplanul hněvem nad lidem, který tak brzy zapomněl na Boha a klaněl se soše býčka.

Porušili
jste Boží
příkázání!

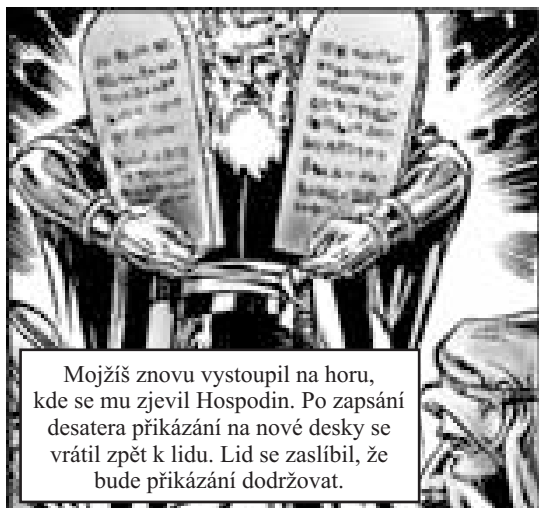
Mojžíš odhodil desky,
na kterých byla
příkázání vyryta, a pod
horou je roztříštil.

Neříkal vám Bůh, že
nemáte uctívat jiného boha než
Hospodina? Myslíte si, že socha,
kterou jste vyrobili vlastníma
rukama, je váš Stvořitel?

Mojžíš jednou ranou smetl
býčka a roztřil ho na prach.

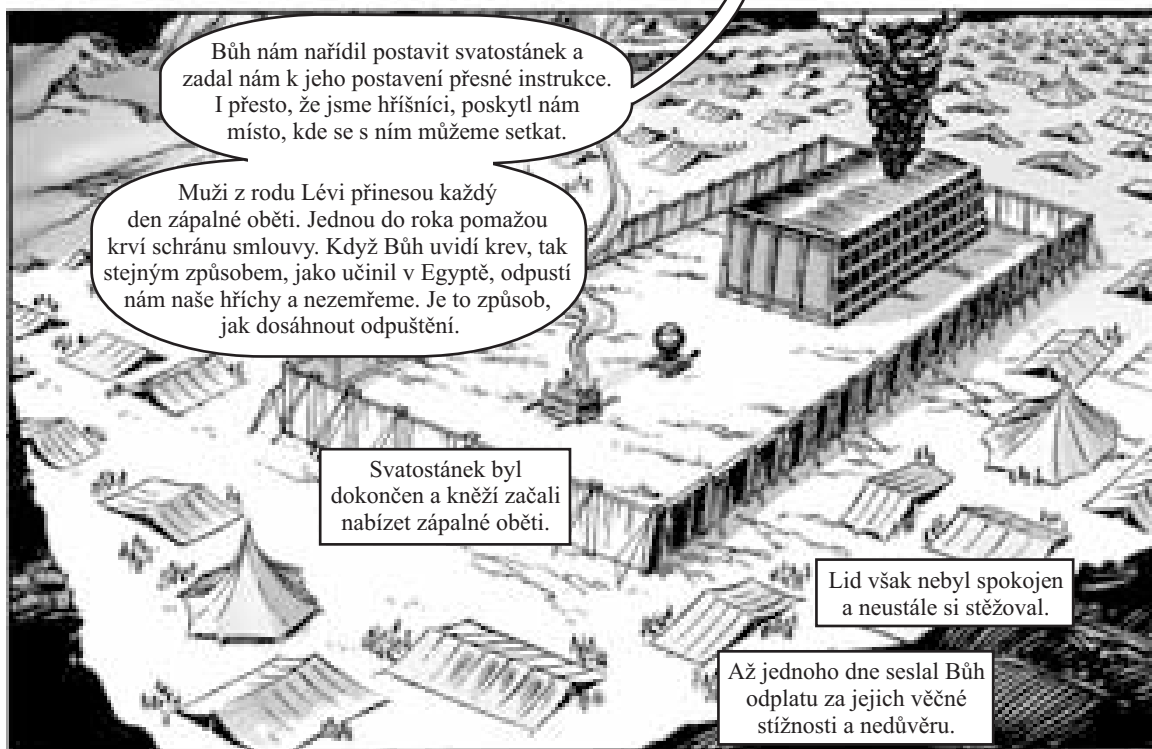

Mojžíš znovu vystoupil na horu, kde se mu zjevil Hospodin. Po zapsání desatera přikázání na nové desky se vrátil zpět k lidu. Lid se zaslíbil, že bude přikázání dodržovat.

Bůh říká, že jste lid zatvrzelý. Když jste zhřešili, chtěl vás Hospodin nechat všechny pobít. Modlil jsem se za vás a vyprosil u Boha odpuštění. Hospodin je nanejvýš milostivý a odpouštějící.

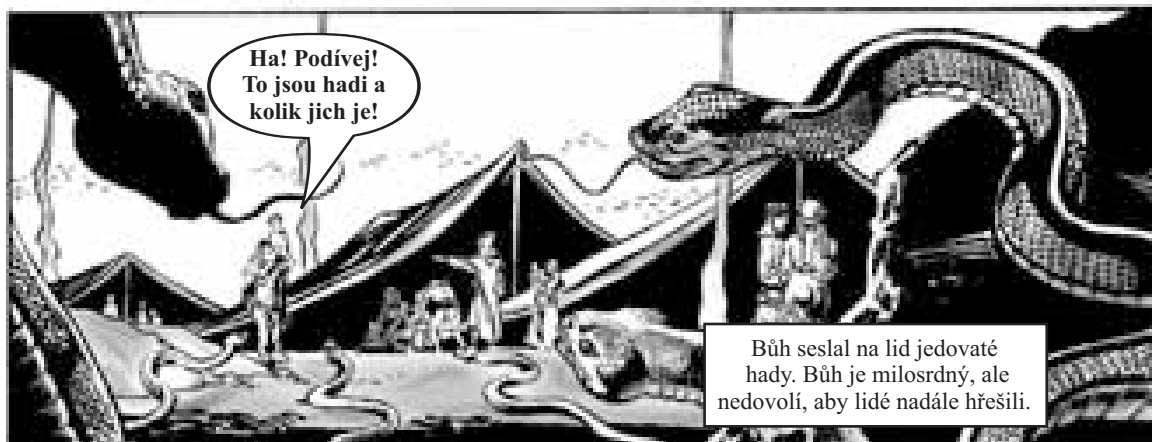
Bůh nám nařídil postavit svatostánek a zadal nám k jeho postavení přesné instrukce. I přesto, že jsme hříšníci, poskytl nám místo, kde se s ním můžeme setkat.

Muži z rodu Lévi přinesou každý den zápalné oběti. Jednou do roka pomazou krví schránu smlouvy. Když Bůh uvidí krev, tak stejným způsobem, jako učinil v Egyptě, odpustí nám naše hříchy a nezemřeme. Je to způsob, jak dosáhnout odpuštění.

Svatostánek byl dokončen a kněží začali nabízet zápalné oběti.

Lid však nebyl spokojen a neustále si stěžoval.

Až jednoho dne seslal Bůh odplatu za jejich věčné stížnosti a nedůvěru.

Ha! Podívej! To jsou hadi a kolik jich je!

Bůh seslal na lid jedovaté hady. Bůh je milosrdný, ale nedovolí, aby lidé nadále hřešili.

Brzy se celý tábor hemžil hady.

Hospodine,
zachraň nás!

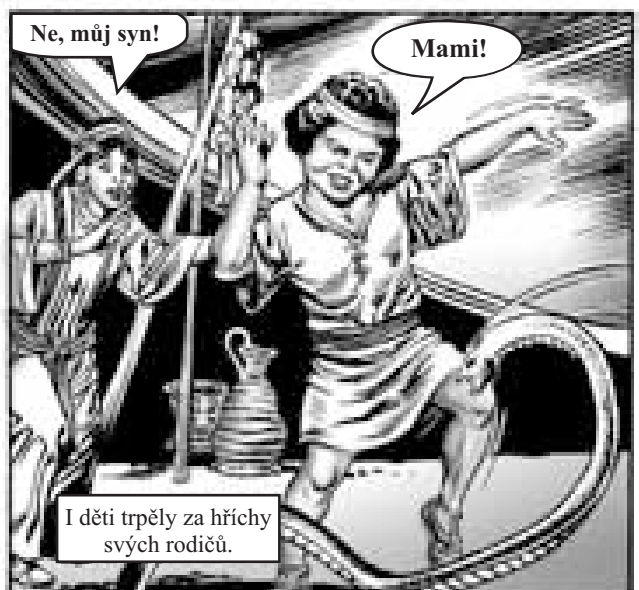
Hadi je napadali i
v noci ve stanech.

Pomozte mi.
Uštkl mě had.

Nééééééé!

Ne, můj syn!

Mami!

I děti trpěly za hříchy
svých rodičů.

Z tábora se ozýval pláč a úpění. Smrt je krutou odplatou za hřích.

Takhle to vypadá v celém táboře a každou minutou je to horší. Mnoho lidí zemřelo.

Musíme vyhledat **Mojžíše**. Hospodin se na nás zajisté hněvá, protože jsme zhřešili.

Bum!

Modli se k Hospodinu, aby nás těch hadů zbavil. Trest si zasloužíme, ale požádej Ho o milost.

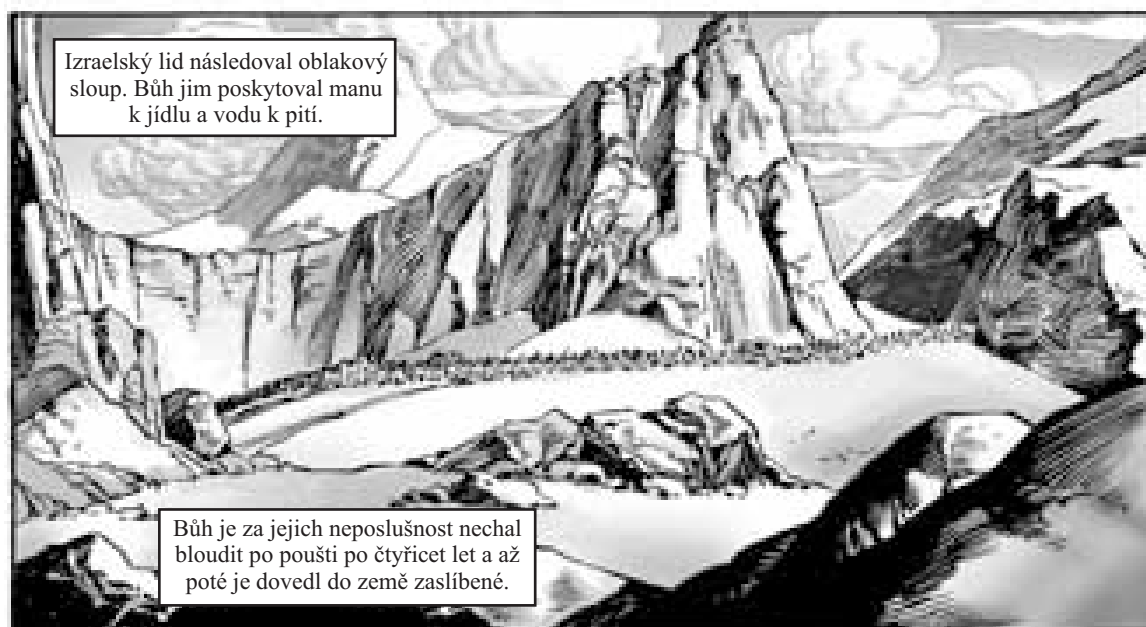
Kdy už lidé pochopí, že hřích je vážné přestoupení proti Bohu? Jsou svatým národem, který musí dodržovat Boží přikázání.

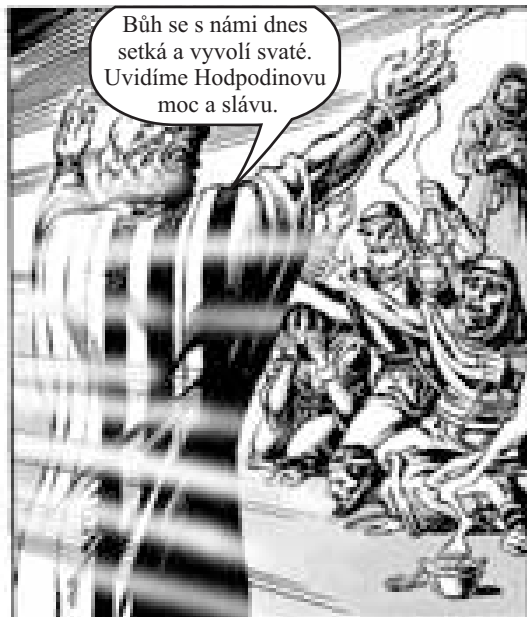
Hospodine, smiluj se nad svým lidem a odpusť jim jejich hříchy.

Uděluj bronzového hada a připevni ho na žerd'. Každý uštknutý, který na hada pohlédne, zůstane na živu.

Podle tohoto znamení poznáte, že mě poslal Hospodin a že nedělám nic z vlastní vůle. Jestliže tito lidé zemřou přirozenou smrtí, neposlal mě Hospodin.

Jestliže však Hospodin udělá dnes něco mimořádného a země rozevře svůj chřtán a pohltí je se vším, co je jejich, takže sestoupí zaživa do podsvětí, poznáte, že tito muži znevázili Hospodina.

Pomóc!

Aáááá!

Néééééééé!

Všichni hříšníci sestoupili zaživa do podsvětí, které Bůh stvořil pro ďábla a jeho služebníky.

Seberte všechny
měděné kadidelnice
a udělejte z nich
tepané pláty k
obložení oltáře.

Kdykoliv se podíváte
na
tepané pláty, připomenete si tento
den, kdy nepovolání porušili
Boží přikázání a dožadovali
se kněžského úřadu.

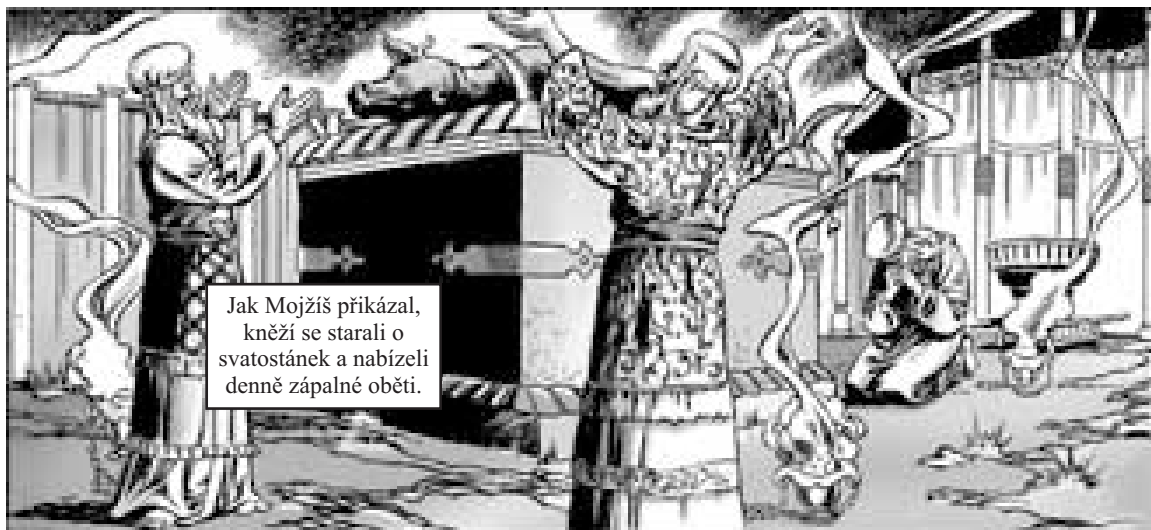
Na tento den Izraelci nikdy
nezapomenou. Bůh dal
jasně najevo, že Mojžíš je
prorok a kněžský úřad
patří pouze vyvoleným.

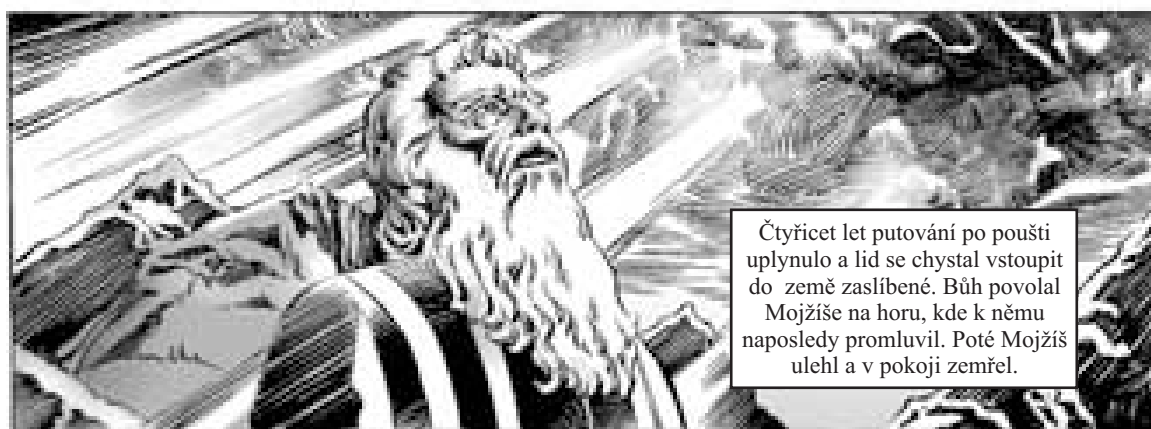
Hospodinova sláva se vznášela nad
svatostánkem a lidé po čtyřicet let ochotně
putovali s Mojžíšem po poušti.

Sláva Hospodinova
je s námi. Hospodin
nám stále dává manu
-nebeský chléb.

Bůh jim sesílal nebeskou manu a ze skály
vytéká pramen čisté vody. Ve dne šel před nimi
oblačový sloup a v noci ohnivý sloup.
Utábořili se a učili se dodržovat Boží přikázání.

Jak Mojžíš přikázal,
kněží se starali o
svatostánek a nabízeli
denně zápalné oběti.

Čtyřicet let putování po poušti
uplynulo a lid se chystal vstoupit
do země zaslíbené. Bůh povolal
Mojžíše na horu, kde k němu
naposledy promluvil. Poté Mojžíš
ulehl a v pokoji zemřel.

Jeho duše byla okamžitě vynesena do
Boží přítomnosti, kde bude pobývat
až do konce světa. Poté se znovu
setká s vyvoleným lidem v zemi,
kterou Bůh slíbil Abrahamovi.

Uplynulo necelých 500 let od doby, kdy Hospodin povolal Abrahama, aby opustil svou zemi a následoval Boha do země, kterou mu slíbil.

Stalo se tak, jak Bůh slíbil. Izák, syn Abrahama a Sárý, se stal praotcem velkého národa. Z dvanácti synů Jákoba, jehož jméno bylo změněno na Izrael, vzniklo dvanáct izraelských kmenů.

Izraelský lid, který byl vysvobozen z egyptského otroctví, který putoval po poušti s Mojžíšem a obdržel kamenné desky s Božím zákonem, stál nyní na hranicích země zaslíbené. Na cestách přísluhoval Mojžíšovi malý chlapec a učil se, jak vést izraelský lid.

Ten chlapec se jmenoval Jozue a vyrostl ve statného bojovníka.

Po Mojžíšově smrti pověřil
Bůh Jozua vedením lidu
do země zaslíbené.

Výplnilo se proroctví, které předpovídalo,
že budou otroky v cizí zemi a že vstoupí
po 400 letech do země, zaslíbené jejich
předkům. Bůh své slovo dodržel.

V den, kdy překročili Jordán,
přestala pršet mana z nebe a
lid se živil obděláváním země.

Drahý, Bůh nám daroval
tak nádhernou zemi.

Máš pravdu, je to skvělé
místo, kde můžeme žít v
míru, vychovávat naše
děti a vést je k Bohu.